

قرار قتل يسوع وتخطيط خيانتة

¹ وَقَرَّبَ عَبْدُ الْقَطِيرِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الْفِصْحُ. ² وَكَانَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ يَطْلُبُونَ كَيْفَ يَقْتُلُوهُ، لِأَنَّهُمْ خَافُوا الشَّعْبَ.

³ فَدَخَلَ الشَّيْطَانُ فِي يَهُودَا، الَّذِي يُدْعَى الْإِسْحَرْيُوطِيَّ، وَهُوَ مِنْ جُمْلَةِ الْإِسْثِي عَشَرَ. ⁴ فَمَضَى وَتَكَلَّمَ مَعَ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَفُؤَادِ الْجُنْدِ كَيْفَ يُسْلِمُهُ إِلَيْهِمْ. ⁵ فَقَرَّرُوا وَعَاهِذُوهُ أَنْ يُعْطَوْهُ فِصَّةً. ⁶ فَوَاعَدَهُمْ، وَكَانَ يَطْلُبُ فُرْصَةً لِيُسْلِمَهُ إِلَيْهِمْ خُلُوعاً مِنْ جَمْعٍ.

مائدة الفصح

⁷ وَجَاءَ يَوْمُ الْقَطِيرِ الَّذِي كَانَ يَنْبَغِي أَنْ يُذْبَحَ فِيهِ الْفِصْحُ. ⁸ فَأَرْسَلَ بُطْرُسَ وَبُوحَنَّا قَائِلًا: اذْهَبَا وَأَعِدَا لَنَا الْفِصْحَ لِتَأْكُلَ. ⁹ فَقَالَا لَهُ: أَبَيْنَ نُرِيدُ أَنْ نُعِدَّ؟ ¹⁰ فَقَالَ لَهُمَا: إِذَا دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ يَسْتَقْبِلُكُمَا إِنْسَانٌ حَامِلٌ جَرَّةَ مَاءٍ، اتَّبِعَاهُ إِلَى الْبَيْتِ حَيْثُ يَدْخُلُ ¹¹ وَقُولَا لِرَبِّ الْبَيْتِ: يَقُولُ لَكَ الْمُعَلِّمُ: أَيْنَ الْمَنْزِلُ حَيْثُ أَكُلُ الْفِصْحَ مَعَ تَلَامِيذِي؟ ¹² فَذَلِكَ يُرَبِّكُمَا غُلِيَّةً كَبِيرَةً مَفْرُوشَةً، هُنَاكَ أَعِدَا. ¹³ فَانْطَلَقَا وَوَجَدَا كَمَا قَالَ لَهُمَا، فَأَعَدَا الْفِصْحَ.

¹⁴ وَلَمَّا كَانَتِ السَّاعَةُ اثْنَا وَالْإِسْثَا عَشَرَ رَسَلُوا مَعَهُ. ¹⁵ وَقَالَ لَهُمْ: شَهْوَةٌ اسْتَهْبَتْ أَنْ أَكُلَ هَذَا الْفِصْحَ مَعَكُمْ قَبْلَ أَنْ أَتَاكُمُ، ¹⁶ لِأَنِّي أَقُولُ لَكُمْ: إِنِّي لَا أَكُلُ مِنْهُ بَعْدَ حَتَّى يُكْمَلَ فِي مَلَكُوتِ اللَّهِ. ¹⁷ ثُمَّ تَتَاوَلُ كَاساً وَشَكَّرَ وَقَالَ: خُذُوا هَذِهِ وَاقْسِمُوا بِهَا بَيْنَكُمْ. ¹⁸ لِأَنِّي أَقُولُ لَكُمْ: إِنِّي لَا أَشْرَبُ مِنْ نِتَاجِ الْكَرْمَةِ حَتَّى يَأْتِيَ مَلَكُوتُ اللَّهِ. ¹⁹ وَأَخَذَ خُبْزاً وَشَكَّرَ وَكَسَّرَ وَأَعْطَاهُمْ قَائِلًا: هَذَا هُوَ جَسَدِي الَّذِي يُبَدَّلُ عَنْكُمْ، اصْنَعُوا هَذَا لِذِكْرِي. ²⁰ وَكَذَلِكَ الْكَاسُ أَيْضاً بَعْدَ الْعِشَاءِ قَائِلًا: هَذِهِ الْكَاسُ هِيَ الْعَهْدُ الْجَدِيدُ بِدَمِي الَّذِي يُسْفِكُ عَنْكُمْ. ²¹ وَلَكِنْ هُوَذَا يَدُ الَّذِي يُسْلِمُنِي هِيَ مَعِي عَلَى الْمَائِدَةِ. ²² وَإِنَّ الْإِنْسَانَ بِمَا ضِيقِ قَلْبِهِ هُوَ مَخْبُومٌ، وَلَكِنْ وَبُلٌ لِدَلِيلِكَ الْإِنْسَانِ الَّذِي يُسْلِمُهُ. ²³ فَاتَّبَعُوا بَنَسَاءً لَوْنٍ فِيمَا بَيْنَهُمْ: مَنْ تَرَى مِنْهُمْ هُوَ الْمُرْمِعُ أَنْ يَفْعَلَ هَذَا؟

يسوع يوصي تلاميذه ويحذر بطرس

²⁴ وَكَانَتْ بَيْنَهُمْ أَيْضاً مُسَاجِرَةٌ مَنْ مِنْهُمْ يُطْلُ أَنْهُ يَكُونُ أَكْبَرَ. ²⁵ فَقَالَ لَهُمْ: مُلُوكُ الْأُمَمِ يَسُودُونَهُمْ وَالْمُسْتَطْلِقُونَ عَلَيْهِمْ يُدْعَوْنَ مُحْسِنِينَ. ²⁶ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَلَيْسَ هَكَذَا، بَلِ الْكَبِيرُ فِيكُمْ لِيَكُنْ كَالْأَصْغَرِ وَالْمُتَقَدِّمُ كَالْخَادِمِ. ²⁷ لِأَنَّ مَنْ هُوَ أَكْبَرُ، الَّذِي يَتَكَبَّرُ أَمِ الَّذِي يَخْدُمُ؟ أَلَيْسَ الَّذِي يَتَكَبَّرُ؟

Der Beschluss Jesus zu töten. Der Verrat des Judas

¹ Es war aber nahe das Fest der ungesäuerten Brote, das Passa genannt wird. ² Und die Hohenpriester und Schriftgelehrten trachteten danach, wie sie ihn töteten; doch sie fürchteten sich vor dem Volk. ³ Es fuhr aber der Satan in Judas, genannt Iskariot, der aus der Zahl der Zwölf war. ⁴ Und er ging hin und redete mit den Hohenpriestern und Hauptleuten, wie er ihn ihnen überantworten wollte. ⁵ Und sie wurden froh und versprachen ihm Geld zu geben. ⁶ Und er sagte zu und suchte eine Gelegenheit, wie er ihn an sie auslieferte ohne Aufsehen.

Das Abendmahl

⁷ Es kam nun der Tag der ungesäuerten Brote, an dem man das Passalamm opfern musste. ⁸ Und er sandte Petrus und Johannes und sprach: Geht hin, bereitet uns das Passalamm, damit wir's essen. ⁹ Sie aber sprachen zu ihm: Wo willst du, dass wir es bereiten? ¹⁰ Er sprach zu ihnen: Siehe, wenn ihr hineinkommt in die Stadt, wird euch ein Mann begegnen, der trägt einen Wasserkrug; folgt ihm in das Haus, in das er hineingeht, ¹¹ und sagt zu dem Hausherrn: Der Meister lässt dir sagen: Wo ist die Herberge, wo ich das Passalamm essen kann mit meinen Jüngern? ¹² Und er wird euch einen großen Saal zeigen, der mit Polstern versehen ist; dort bereitet es. ¹³ Sie gingen hin und fanden's, wie er ihnen gesagt hatte, und bereiteten das Passalamm.

¹⁴ Und als die Stunde kam, setzte er sich nieder und die zwölf Apostel mit ihm. ¹⁵ Und er sprach zu ihnen: Mich hat herzlich

وَلِكَيْ أَتَا بِتَيْكُمْ كَالَّذِي يَحْدُمُ.²⁸ أَنْتُمْ الَّذِينَ تَبْنُوا مَعِيَ فِي تَجَارِيي،²⁹ وَأَنَا أَجْعَلُ لَكُمْ كَمَا جَعَلَ لِي أَبِي مَلَكُوتًا،³⁰ تَأْكُلُوا وَتَشْرَبُوا عَلَى مَا يَدِّي فِي مَلَكُوتِي وَتَجْلِسُوا عَلَى كُرَاسِي تَدِينُونَ أَسْبَاطَ إِسْرَائِيلَ الْآتِي عَشَرَ.

³¹ وَقَالَ الرَّبُّ: سَمْعَانُ، سَمْعَانُ، هُوَذَا الشَّيْطَانُ طَلَبَكُمْ لِكَيْ يُعْزِلَكُمْ كَالْجِنَّةِ،³² وَلَكَيْ طَلَبْتُ مِنْ أَجْلِكَ لِكَيْ لَا يَقْنَى إِيْمَانُكَ، وَأَنْتَ مَتَى رَجَعْتَ تَبْنِي إِخْوَتَكَ.³³ فَقَالَ لَهُ: يَا رَبِّ، إِنِّي مُسْتَعِدٌّ أَنْ أَمْضِيَ مَعَكَ حَتَّى إِلَى السَّجْنِ وَإِلَى الْمَوْتِ.³⁴ فَقَالَ: أَقُولُ لَكَ، يَا بُطْرُسُ، لَا يَصِيحُ الذُّبُّ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ تُكْرِرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَنْتَ تَعْرِفُنِي.³⁵ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: حِينَ أُرْسِلُكُمْ يَلَا كَيْسٍ وَلَا مِرْوَدٍ وَلَا أَحْذِيَّةٍ، هَلْ أَعُورَكُمْ شَيْءٌ؟ فَقَالُوا: لَا.³⁶ فَقَالَ لَهُمْ: لَكِنْ الْآنَ مَنْ لَهُ كَيْسٌ فَلْيَأْخُذْهُ وَمِرْوَدٌ كَذَلِكَ، وَمَنْ لَيْسَ لَهُ فَلْيَتَيْعْ تَوْبَةً وَيَشْرِ سَنْفًا.³⁷ لَأَنِّي أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يَنْتَعِي أَنْ يَتَيْعَ فِي أَيْضًا هَذَا الْمَكْنُوتُ: "وَأَحْصِي مَعَ أُنْمَةٍ"، لِأَنَّ مَا هُوَ مِنْ جِهَتِي لَهُ انْقِصَاءٌ.³⁸ فَقَالُوا: يَا رَبِّ، هُوَذَا هُنَا سِنْفَانِ. فَقَالَ لَهُمْ: يَكْفِي.

يَسُوعُ يُصَلِّي

³⁹ وَخَرَجَ وَمَضَى كَالْعَادَةِ إِلَى جَبَلِ الزَّيْتُونِ، وَبَعَثَهُ أَيْضًا تَلَامِيذُهُ.⁴⁰ وَلَمَّا صَارَ إِلَى الْمَكَانِ قَالَ لَهُمْ: صَلُّوا لِكَيْ لَا تَدْخُلُوا فِي تَجْرِيَةٍ.⁴¹ وَانْفَصَلَ عَنْهُمْ نَحْوَ رَمِيَةِ حَجَرٍ وَجَنَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ وَصَلَّى قَائِلًا: يَا أَبَتَاهُ، إِنْ شِئْتَ أَنْ تُجِيرَ عَنِّي هَذِهِ الْكَاسَ، وَلَكِنْ لَتَكُنْ لَا إِرَادَتِي بَلْ إِرَادَتُكَ.⁴³ وَظَهَرَ لَهُ مَلَائِكٌ مِنَ السَّمَاءِ يُقَوِّهِ.⁴⁴ وَإِذْ كَانَ فِي جِهَادٍ كَانَ يُصَلِّي بِأَسَدٍّ لَجَاجَةٍ وَصَارَ عَرْقُهُ كَقَطْرَاتٍ دَمٍ تَارِلَةٍ عَلَى الْأَرْضِ.⁴⁵ ثُمَّ قَامَ مِنَ الصَّلَاةِ وَجَاءَ إِلَى تَلَامِيذِهِ فَوَجَدَهُمْ نِيَامًا مِنَ الْحُزْنِ.⁴⁶ فَقَالَ لَهُمْ: لِمَاذَا أَنْتُمْ نِيَامُ؟ قُومُوا وَصَلُّوا لئَلَّا تَدْخُلُوا فِي تَجْرِيَةٍ.

الْقَبْضُ عَلَى يَسُوعَ

⁴⁷ وَبَيْنَمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ إِذَا جَمْعٌ وَالَّذِي يُدْعَى يَهُودَا، أَحَدُ الْإِسْنِيِّ عَشَرَ، يَتَقَدَّمُهُمْ، قَدَمًا مِنْ يَسُوعَ لِيُقَبِّلَهُ.⁴⁸ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: يَا يَهُودَا، أَبِغْتَلَةَ تُسَلِّمُ ابْنَ الْإِنْسَانِ؟⁴⁹ فَلَمَّا رَأَى الَّذِينَ حَوْلَهُ مَا يَكُونُ قَالُوا: يَا رَبِّ، أَنْصَرِبُ بِالسَّيْفِ؟⁵⁰ وَصَرَبَ وَاجِدٌ مِنْهُمْ عَبْدَ رَئِيسِ الْكَهَنَةِ فَقَطَعَ أُذُنَهُ الْيُمْنَى.⁵¹ فَقَالَ يَسُوعُ وَقَالَ: دَعُوا إِلَي هَذَا، وَلَمَسَ أُذُنَهُ وَأَبْرَأَهَا.

⁵² ثُمَّ قَالَ يَسُوعُ لِرُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَقُوَادِ جُنْدِ الْهَيْكَلِ

verlangt, dieses Passalamme mit euch zu essen, bevor ich leide.¹⁶ Denn ich sage euch, dass ich hinfort nicht mehr davon essen werde, bis es erfüllt werde im Reich Gottes.¹⁷ Und er nahm den Kelch, dankte und sprach: Nehmt ihn und teilt ihn unter euch;¹⁸ denn ich sage euch: Ich werde nicht trinken von dem Gewächs des Weinstocks, bis das Reich Gottes komme.¹⁹ Und er nahm das Brot, dankte und brach's und gab's ihnen und sprach: Das ist mein Leib, der für euch gegeben wird; das tut zu meinem Gedächtnis.²⁰ Desgleichen auch den Kelch, nach dem Mahl, und sprach: Dieser Kelch ist der neue Bund in meinem Blut, das für euch vergossen wird.²¹ Doch siehe, die Hand meines Verräters ist mit mir am Tisch.²² Denn der Menschensohn geht zwar hin, wie es beschlossen ist; doch weh dem Menschen, durch den er verraten wird!²³ Und sie fingen an, sich untereinander zu fragen, wer es wohl wäre unter ihnen, der das tun würde.

Der Größte sei wie der Kleinste

²⁴ Es erhob sich auch ein Streit unter ihnen, wer unter ihnen für den Größten gehalten werden sollte.²⁵ Er aber sprach zu ihnen: Die Könige der Völker herrschen über sie, und diejenigen, die Gewalt über sie haben, lassen sich gnädige Herren nennen.²⁶ Ihr aber nicht so! Sondern der Größte unter euch soll sein wie der Jüngste, und der Vornehmste wie ein Diener.²⁷ Denn wer ist größer: Der zu Tisch sitzt oder der dient? Ist's nicht der zu Tisch sitzt? Ich aber bin unter euch wie ein Diener.²⁸ Ihr aber seid's, die ihr ausgeharrt habt bei mir in meinen Anfechtungen.²⁹ Und ich will euch das Reich vermachen, wie mir's mein Vater

وَالشُّبُوحُ الْمُقْبِلِينَ عَلَيْهِ: كَأَنَّهُ عَلَى لِصٍّ حَرَجْتُمْ يَسُوفُ وَعَصِيٍّ.⁵³ إِذْ كُنْتُ مَعَكُمْ كُلَّ يَوْمٍ فِي الْهَيْكَلِ لِمَ تَمْدُّوْا عَلَيَّ الْيَدَيَّ، وَلَكِنَّ هَذِهِ سَاعَتُكُمْ وَسُلْطَانُ الظُّلْمَةِ.

بطرس يُنكر يسوع

⁵⁴ فَأَحْذَوْهُ وَسَافُوهُ وَأَدْخَلُوهُ إِلَى بَيْتِ رَئِيسِ الْكَهَنَةِ. وَأَمَّا بُطْرُسُ فَتَبِعَهُ مِنْ بَعِيدٍ. وَلَمَّا أَصْرَمُوا تَاراً فِي وَسْطِ الدَّارِ وَجَلَسُوا مَعاً جَلَسَ بُطْرُسُ بَيْنَهُمْ.⁵⁶ فَرَأَتْهُ جَارِيَةٌ جَالِساً عِنْدَ النَّارِ فَتَمَرَّسَتْ فِيهِ وَقَالَتْ: وَهَذَا كَانَ مَعَهُ.⁵⁷ فَأَنكَرَهُ قَائِلاً: لَسْتُ أَعْرِفُهُ، يَا امْرَأَةً. وَبَعْدَ قَلِيلٍ رَأَهُ آخَرٌ وَقَالَ: وَأَنْتَ مِنْهُمْ. فَقَالَ بُطْرُسُ: يَا إِنْسَانُ، لَسْتُ أَنَا.⁵⁹ وَلَمَّا مَضَى تَحُو سَاعَةً وَاجِدَةً أَكَّدَ آخَرٌ قَائِلاً: بِالْحَقِّ إِنَّ هَذَا أَيْضاً كَانَ مَعَهُ لِأَنَّهُ جَلِيلِيٌّ أَيْضاً.⁶⁰ فَقَالَ بُطْرُسُ، يَا إِنْسَانُ، لَسْتُ أَعْرِفُ مَا تَقُولُ. وَفِي الْحَالِ بَيْنَمَا هُوَ يَتَكَلَّمُ صَاحَ الذِّبْكَ.⁶¹ فَالْتَمَعَتِ الرَّبُّ وَتَطَرَّ إِلَى بُطْرُسٍ، فَتَذَكَّرَ بُطْرُسُ كَلَامَ الرَّبِّ كَيْفَ قَالَ لَهُ: إِنَّكَ قَبْلَ أَنْ يَصِيحَ الذِّبْكَ تُنْكِرُنِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. فَحَرَجَ بُطْرُسُ إِلَى خَارِجٍ وَبَكَى بُكَاءً مُرّاً.

يسوع أمام مجمع اليهود

⁶³ وَالرَّجَالُ الَّذِينَ كَانُوا صَاطِبِينَ يَسُوعَ كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ وَهُمْ يَجْلِدُونَهُ. وَعَطَّوْهُ وَكَانُوا يَصْرُبُونَ وَجْهَهُ وَيَسْأَلُونَهُ قَائِلِينَ: تَنَبَّأ، مَنْ هُوَ الَّذِي صَرَبْتَكَ؟ وَأَشْيَاءَ آخَرَ كَثِيرَةً كَانُوا يَقُولُونَ عَلَيْهِ مُجَدِّفِينَ.⁶⁶ وَلَمَّا كَانَ النَّهَارُ اجْتَمَعَتِ مَشِيخَةُ الشَّعْبِ، رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةُ، وَأَصْعَدُوهُ إِلَى مَجْمَعِهِمْ.⁶⁷ قَائِلِينَ: إِنَّ كُنْتُ أَنْتَ الْمَسِيحُ فَقُلْ لَنَا. فَقَالَ لَهُمْ: إِنْ قُلْتُ لَكُمْ لَا تُصَدِّقُونَ،⁶⁸ وَإِنْ سَأَلْتُ لَا تُجِيبُونَنِي وَلَا تُطْلِفُونَنِي.⁶⁹ مُنْذُ الْآنَ يَكُونُ ابْنُ الْإِنْسَانِ جَالِساً عَنْ يَمِينِ قُوَّةِ اللَّهِ.⁷⁰ فَقَالَ الْجَمِيعُ، أَقَانْتُ ابْنَ اللَّهِ؟ فَقَالَ لَهُمْ: أَنْتُمْ تَقُولُونَ إِنِّي أَنَا هُوَ.⁷¹ فَقَالُوا: مَا حَاجَتُنَا بَعْدُ إِلَى شَهَادَةٍ لَأَنَّا نَحْنُ سَمِعْنَا مِنْ قَمِيهِ.

vermacht hat,³⁰ dass ihr essen und trinken sollt an meinem Tisch in meinem Reich und sitzen auf Thronen und richten die zwölf Stämme Israels.

Ankündigung der Verleugnung durch Petrus

³¹ Der HERR aber sprach: Simon, Simon, siehe, der Satan hat begehrt euch zu sieben wie den Weizen;³² ich aber habe für dich gebeten, dass dein Glaube nicht aufhöre. Und wenn du dich einst bekehrst, so stärke deine Brüder.³³ Er sprach aber zu ihm: HERR, ich bin bereit, mit dir ins Gefängnis und in den Tod zu gehen.³⁴ Er aber sprach: Petrus, ich sage dir: Der Hahn wird heute nicht krähen, ehe du dreimal verleugnet hast, dass du mich kennst.

³⁵ Und er sprach zu ihnen: So oft ich euch ausgesandt habe ohne Beutel, ohne Tasche und ohne Schuhe, habt ihr da je Mangel gehabt? Sie sprachen: Niemals.³⁶ Da sprach er zu ihnen: Aber nun, wer einen Beutel hat, der nehme ihn, desgleichen auch eine Tasche; wer aber nichts hat, verkaufe sein Gewand und kaufe ein Schwert.³⁷ Denn ich sage euch: Es muss noch dies vollendet werden an mir, was geschrieben steht: "Er ist unter die Übeltäter gerechnet." Denn was von mir geschrieben ist, das hat ein Ziel.³⁸ Sie sprachen aber: HERR, siehe, hier sind zwei Schwerter. Er aber sprach zu ihnen: Es ist genug.

Jesus in Gethsemane

³⁹ Und er ging hinaus nach seiner Gewohnheit an den Ölberg. Es folgten ihm aber auch seine Jünger.⁴⁰ Und als er dahin kam, sprach er zu ihnen: Betet, dass ihr nicht in Anfechtung fallt!⁴¹ Und er riss sich

von ihnen los, einen Steinwurf weit, und kniete nieder, betete⁴² und sprach: Vater, willst du, so nimm diesen Kelch von mir, doch nicht mein, sondern dein Wille geschehe!⁴³ Es erschien ihm aber ein Engel vom Himmel und stärkte ihn.⁴⁴ Und es geschah, als er mit dem Tode rang, da betete er heftiger. Es wurde aber sein Schweiß wie Blutstropfen, die auf die Erde fielen.⁴⁵ Und er stand auf von dem Gebet und kam zu seinen Jüngern und fand sie schlafend vor Traurigkeit⁴⁶ und sprach zu ihnen: Was schlafet ihr? Steht auf und betet, damit ihr nicht in Anfechtung fallt!

Die Gefangennahme Jesu

⁴⁷ Als er aber noch redete, siehe, da kam ein Haufen Leute; und einer von den Zwölf, genannt Judas, ging vor ihnen her und näherte sich Jesus, um ihn zu küssen.⁴⁸ Jesus aber sprach zu ihm: Judas, verrätst du den Menschensohn mit einem Kuss?⁴⁹ Als aber die um ihn sahen, was zu geschehen drohte, sprachen sie zu ihm: HERR, sollen wir mit dem Schwert dreinschlagen?⁵⁰ Und einer von ihnen schlug den Knecht des Hohenpriesters und hieb ihm sein rechtes Ohr ab.⁵¹ Jesus aber antwortete und sprach: Belasst es hierbei! Und er rührte sein Ohr an und heilte ihn.

⁵² Jesus aber sprach zu den Hohenpriestern und Hauptleuten des Tempels und den Ältesten, die gegen ihn gekommen waren: Ihr seid, wie gegen einen Räuber ausgezogen, mit Schwertern und mit Stangen.⁵³ Ich bin täglich bei euch im Tempel gewesen, und ihr habt nicht Hand an mich gelegt; aber dies ist eure Stunde und die Macht der Finsternis.

Die Verleugnung durch Petrus

⁵⁴ Sie ergriffen ihn aber und führten ihn fort und brachten ihn in das Haus des Hohenpriesters. Petrus aber folgte von ferne.⁵⁵ Da zündeten sie ein Feuer an mitten im Hof und setzten sich zusammen; und Petrus setzte sich unter sie.⁵⁶ Da sah ihn eine Magd sitzen bei dem beim Feuer und sah genau auf ihn und sprach: Dieser war auch mit ihm.⁵⁷ Er aber verleugnete ihn und sprach: Frau, ich kenne ihn nicht.⁵⁸ Und nach einer kleinen Weile sah ihn ein anderer und sprach: Du bist auch einer von ihnen. Petrus aber sprach: Mensch, ich bin's nicht.⁵⁹ Und nach einer Weile, etwa einer Stunde, bekräftigte es ein anderer und sprach: Wahrlich, dieser war auch mit ihm; denn er ist ein Galiläer.⁶⁰ Petrus aber sprach: Mensch, ich weiß nicht, was du sagst. Und kurz darauf, als er noch redete, krächte der Hahn.⁶¹ Und der HERR wandte sich um und sah Petrus an. Und Petrus erinnerte sich an des HERRN Wort, wie er zu ihm gesagt hatte: Ehe der Hahn kräht, wirst du mich dreimal verleugnen.⁶² Und Petrus ging hinaus und weinte bitterlich.

Jesus vor dem Rat der Juden

⁶³ Die Männer aber, die Jesus gefangen hielten, verspotteten ihn und schlugen ihn,⁶³ verdeckten ihn und schlugen ihn ins Angesicht und fragten ihn und sprachen: Weissage, wer ist's, der dich schlug?⁶⁵ Und viele andere Lästerungen redeten sie gegen ihn.

⁶⁶ Und als es Tag wurde, versammelten sich die Ältesten des Volkes, die Hohenpriester und Schriftgelehrten und führten ihn hinauf vor ihren Rat⁶⁷ und sprachen: Bist du der Christus, sage es uns! Er aber

sprach zu ihnen: Sage ich's euch, so glaubt ihr's nicht;⁶⁸ frage ich aber, so antwortet ihr nicht und lasst mich doch nicht los.⁶⁹ Darum von nun an wird der Menschensohn sitzen zur rechten Hand der Kraft Gottes.⁷⁰ Da sprachen sie alle: Bist du dann Gottes Sohn? Er aber sprach zu ihnen: Ihr sagt es, denn ich bin es.⁷¹ Sie aber sprachen: Wozu benötigen wir noch ein weiteres Zeugnis? Wir haben es selbst gehört aus seinem Mund.